

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. november hó 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt ellen indított büntetőügyben a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2011. évi június hó 24. napján kihirdetett 2.B.68/2011/19. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint.

A vádlott cselekményét testi sértés büntetteként (Btk.170.§ (1), (6) bekezdés I. fordulat) jelöli meg.

A kiszabott fegyházbüntetés tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

A bűnjeleket a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság Gazdasági Hivatala kezeli.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság bü. száma helyesen: 7447/2010.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 3.000 (Háromezer) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró megyei bíróság a vádlottat életveszélyt okozó testi sértés büntette (Btk. 170.§ (1), (6) bekezdés I. fordulata) miatt, mint többszörös visszaesőt, halmazati

büntetésül 7 évi fegyházra és 6 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében fellebbeztek. A vádlott jogorvoslatának írásbeli indokolásaiban sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvos-szakértői véleményre és a sértett vallomására alapította az ítéletet és elsiklott a rendelkezésre álló adatok felett, nem kérdőjelezte meg a sértett szavahihetőségét. A tárgyalás megismétlése nem az eljárási szabályoknak megfelelően történt. Védelmi helyzetben cselekedett, de azt is elismeri, hogy túllépte a jogos önvédelem fogalmát.

Független orvos-szakértő bevonásával további bizonyítás felvételét kérte.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.116/2011/4-I. sz. átiratában az ítélet kismértékű pontosítását indítványozta az iratok tartalma alapján a kés tényleges paramétereivel, összességében az ítélet helybenhagyását.

A védelmi fellebbezések folytán az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Be. 371.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülvizsgálatának körébe vonta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megsértése nélkül folytatta le az eljárást. Nem foghatott helyt a vádlott állítása, miszerint az ülnökváltozás miatt megismételt eljárás nem az eljárási szabályoknak megfelelően történt, az a Be. 287.§ (4) bekezdésére figyelemmel perrendszerű volt.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg. Az ellentétes bizonyítékokat logikai hibát nem vétve értékelte.

Helyes indokokkal vetette el a vádlott jogos védelemre hivatkozó védekezését. E körben utal az ítélet tábla az állandó bírói gyakorlatra, mely szerint az a körülmény, hogy a sértett a vádlott felé lépett, nem alapozza meg a jogos védelmi helyzet létrejöttét, a támadási tevékenység, mint aktív magatartás is csak akkor, ha már közvetlen fenyegetésnek tekintendő.

A vádlott azt állította, hogy több, kisebb erejű, hadonászó mozdulatot tett, melyet az igazságügyi orvos-szakértő véleményében és a tárgyaláson történt meghallgatása alkalmával is cáfolt. Összevetve a sértett által is előadottakkal az orvos-szakértői véleménnyel kapcsolatban ésszerű aggály nem volt támasztható.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is teljes körűen eleget tett.

A tényállás a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján - osztva a fellebbviteli főügyészség indítványát is - csupán az elkövetéskor használt kés paramétereivel egészítendő ki az ítélet 5. oldal utolsó bekezdésében.

A kés 13,5 cm össz-hosszúságú, közepesen karbantartott, 8 cm nyél és 5,5 cm penge-hosszúságú, 2,8 - 3,5 cm pengeszélességű volt (nyomozati iratok 105. oldala).

Az így pontosított tényállás mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő. A megalapozott tényállásra tekintettel további bizonyítás felvétele szükségtelen.

Az irányadó történeti tényállás alapján okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, a vádlotti tudattartalomra és helyes cselekményének jogi minősítése is. Az ítélet rendelkező részében annyi pontosítás indokolt - figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság 61. sz. Büntető Kollégiumi állásfoglalásában írtakra -, hogy a cselekmény pontos megjelölése testi sértés büntette (Btk. 170.§ (1), (6) bekezdés I. fordulat).

A büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket a megyei bíróság túlnyomórészt feltárta és javarészt helyesen értékelte.

Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban a vádlott javára értékelendő, hogy a terhére rótt cselekmény elkövetését mindvégig elismerte.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a büntetés kiszabása során a vádlottal szemben a középértékes szabályt alkalmazta.

A szabadságvesztés mértékét a Btk. 83.§ (2) bekezdésére figyelemmel a felemelt tételkeret középértékét elérő 7 év tartamú fegyházbüntetésben határozta meg.

A vádlott többszörös visszaeső, azonban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a többszörös visszaesést megalapozó és ezen túli büntetései sohasem személy elleni erőszakos bűncselekmények miatt kerültek kiszabásra, ezért az ítélet tábla alaposnak találta a védelmi jogorvoslatokat, lehetőséget látott a szabadságvesztés büntetés mérséklésére, melynek mértékét a középértéket el nem érő tartamban, 5 év 6 hónapi fegyházban állapította meg. E büntetés szükséges, de egyben elégséges is a Btk. 37.§ és 83. §-ában írt célok eléréséhez.

Az ítélet járulékos rendelkezései pontosításra szorultak, így feltüntetésre került a bűnjelek tárolási helye és helyesbítésre az elkülönített úgy bűnügyi száma.

Fentiekre tekintettel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, illetve pontosította, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helyben hagyta.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségéről a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Észlelte végül az ítélet tábla, hogy az ítélet rendelkező részében a tárgyalási napok sorában 2011. május 5. napja került rögzítésre, amely helyesen május 11. volt, azonban a tárgyalás megismétlése folytán ennek feltüntetése is szükségtelen.

Debrecen, 2011. november 11.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 2.B.68/2011/19. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen határozatában írt változtatással 2011. november 11. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. november 11.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke